

medsført en Udgift af 6—7 Millioner, hvorledes siger jeg, kunde man have vedtaget og bundet sig til den for en hel Række Aar, hvis man forud skulde have gjort Rede for eller bestemt have paavist Midlerne til at betale med? Det er et Exempel af hundrede, men dog tror jeg ikke, at man vil gjøre nogen Modstand imod den høitærede Finantsministers Regel i dens Almindelighed. Der er en Hovedforskel i den Betragtning, som den høitærede Finantsminister fremsatte, og den, som jeg endnu vedkjender mig at have, og den ligger i de saa Dyd, som den høitærede Finantsminister anførte henimod Slutningen af sit Foredrag, disse Dyd nemlig, at man skulde meget nøie overveje, om man vilde binde Fremtiden. Jeg derimod betragter denne Sag saaledes, at man allerede er bunden; deri ligger netop Grundforskjellen mellem den høitærede Finantsministers og min Betragtning. Jeg betragter Staten for at være bunden ved Loven af 1868, og jeg tror ikke, at det er et aabent Spørgsmaal, om man ved at bevilge det være sig 300,000 Rd. eller 10 Rd. paa indværende Aars Finantslov, vil binde Fremtiden. — Den høitærede Finantsminister gjorde et Forsøg paa at svække Styrelsen af min Paastand om Diffikeltigheden af at bevare Kontinuiteten ved at henvide til det, som det maa anses, bekjendte Faktum, at det ikke er engelske Entreprenører, som have fortsat Jernbanens Bygning i Sylland. Ja, ganske vist; men de engelske Entreprenører vare meget ivrige Liebhabere til Forsættelsen, men Arbeidet blev stillet til offentlig Konkurrence, og fordi Kontrakten ikke blev afsluttet saaledes som Kontrakten af 1861, kun mellem Ministeren og Sirkeltmand, og netop fordi det blev muligt ved Rigsdagens Medvirking at stille disse Arbejder til offentlig Konkurrence, blev det muligt at opnaa her i Landet uhørt billige Priser for Udførelsen af dette Arbejde, og derved bleve de engelske Entreprenører trængte ud. Jeg tror altsaa ikke, at denne Bemærkning har kunnet svække, hvad jeg har anført om Diffikeltigheden i nu at bevare Kontinuiteten og særlig at give de danske Entreprenører, som dengang vare driftige nok, og jeg tør sige dygtige nok til at trænge de udenlandske Entre-

preneurer ud af Marken, skjøndt de kom uforberedte dertil, Leilighed til at staae en yderligere billig Pris ved en Concurrence. Ganske vist maatte der gribes fat derpaa som paa et nyt Arbejde, naar Regeringen har ladet det hvile i et halvt eller et helt Aar. Der som disse danske Entreprenører vare istand til paa den Maade at underbyde de Fremmede og at byde saa billig en Pris, at man — jeg tør bruge det Udtryk — maatte forhauses derved her i Landet, saa tror jeg, at man tør nære den Forventning, at man, naar Kontinuiteten holdes, vil kunne vente en ubetinget billigere Pris fra disse Mænd, end man vil kunne saa, naar der gaar kortere eller længere Tid mellem Slutningen af det ene Arbejde og Begyndelsen af det andet. Enhver, der har havt med saadanne større Arbejder at gjøre, vil vide, at der baade ved Paabegyndelsen og henimod Afslutningen er en Tidperiode, hvor man ikke kan fremme Arbejderne med fuld Kraft. Det er netop derved, at der opstaar Tab, og det er da, at der maa gives Penge til for at dække det Tab, der er forbundet med det svægere Arbejde. Hvad der indvindes ved en større Entreprise, indvindes i Reglen netop i den Tid, hvor Arbejderne føres med fuld Kraft; paa den Maade kan intet Arbejde føres hverken mod Slutningen eller i Begyndelsen. Jeg tror, at det er en ganske simpel og naturlig Forklaring af dette — om det ellers skulde være det for Noget — synderlige Fænomen, at et kontinueret Arbejde i Reglen erhverves billigere udført end Arbejder, som udføres stødtvis eller i Spring. Den høitærede Minister har jo en forskjellig Mening om, hvorvidt det vil være økonomisk rigtig og billigt for Statskassen at begynde Arbejderne nu istedetfor senere, og herom kan der ganske vist disputeres, men Et forekommer mig imidlertid at være aldeles uimodsigeligt, og det er, at Renten af de 600,000 Rd., som ere nedlagte i Esbjerg, ubetinget tabes tilligemed det Plus, som Havnens Vedligeholdelse med videre koste i alle de Aar, der hengaa, indtil den kan komme i Brug. Det er ganske vist, at Jernbanen ikke i noget Tilfælde kan blive færdig samtidig med Hav-